

POROČILO IZMENJAVE IFMSA-ZACATECAS 2010 (MEHIKA)

Pa je napočil težko pričakovani dan začetka moje izmenjave v Mehiki natančneje v mestu Zacatecas, ki leži severno od Mexica city. V meni so se prevevali različni občutki od strahu do velikega pričakovanja, kaj vse me čaka na drugi strani oceana.

POT

Imela sem let iz Brnika preko Frankfurta v Mexico city in potem naprej v Zacatecas. Do Frankfurta sem letela s slovensko Adrio, potem naprej pa z Lufthanso do Mexica city in nato z Aeromexico do Zacatecasa. Pot ni bila nič kaj prijetna nekaj zaradi tega, ker sem potovala sama nekaj zaradi velikih letališč, na katerih se človek težko znajde, predvsem na letališču v Mexicu city. Na letališču v Zacatecasu so me čakali moja kontaktna oseba in še dva študenta medicine. Peljali so me v mesto in mi ga razkazali kljub izjemno slabemu vremenu, saj je takrat po Mehiki divjal orkan.

NASTANITEV

Nastanili so me v veliki hiši za študente v neposredni bližini centra mesta, kjer sem imela le eno cimro, ki je kljub temu, da je bila Mehičanka odlično govorila angleško. S cimro sva bili v veliki sobi s štirimi posteljami in svojo kopalnico in prekrasnim razgledom na La buffo, ki je znamenit hrib v Zacatecasu, na katerega se lahko povzpneš z gondolo. Na razpolago sva imele veliko kuhinjo in jedilnico. Oblačila sva si morali prati na roke. Ja človek se marsičesa nauči na takšni izmenjavi☺.

KOMUNIKACIJA

V Mehiki težko najdeš človeka, ki bi govoril angleško. Sreča pa je, da so Mehičani tako izjemno prijazni, da se kljub nepoznavanju njihovega jezika, lahko z njimi vse zмениš. Zelo priporočam kakšen tečaj španščine pred odhodom na izmenjavo, saj ti znanje vsaj osnov španščine pride še kako prav. Jaz sem pred odhodom obiskovala začetni tečaj španščine, drugače bi res bilo težko komunicirat.

PRAKSA

Prva dva dni sem torej porabila za to, da sem spoznala mesto in ljudi, s katerimi bom preživljala celoten čas izmenjave. Nato me je kontaktna oseba Gabriela peljala v Splošno bolnišnico za revnejši sloj ljudi in me predstavila mojemu mentorju na Onkološkem oddelku, ki je bil izjemno prijazen, kar je tradicionalno mehiško, ampak je imel eno veliko pomanjkljivost, da je izjemno slabo znal govoriti angleško, tako da sem se bila prisiljena v čimkrajšem možnem času naučit španško, da sem lahko komunicirala z njim in pacienti. Kar me je navdušilo pri delu v ambulanti je to, da si zdravnik vzame veliko časa za enega bolnika in ima v enem dopoldnevu naročenih le 5 bolnikov, ki jih resnično temeljito pregleda in izpraša. Bolniki imajo pa po drugi strani izjemno topel in prisrčen ter spoštljiv odnos do zdravnika, katerega poklic je v Mehiki zelo cenjen. Moj delovni dan v bolnici se je začel vsako jutro ob osmih z jutranjim sestankom z vsemi zdravniki na oddelku in študenti. Najprej smo podedbatirali zdravstveno stanje vseh bolnikov, ki so ležali na oddelku, nato pa je vsako jutro moral eden od študentov pripraviti seminar ali predstavitev kliničnega primera. Meni je to bilo prizaneseno, ker sem bila študentka iz Evrope, katere materni jezik ni španščina☺. Po tej predstavitvi pa je še študentov mentor imel krajši povzetek. Nato sem šla v ambulanto mojega mentorja, kjer sva imela naročene bolnike. Študent v Mehiki lahko dela skoraj vse sam, mentor potem samo prekontrolira njegovo delo. Lahko sem delala kolonoskopijo, gastroskopijo, vaginalne preglede...ampak vse pod mentorstvom. Študent se v takem delovnem okolju res lahko veliko nauči. Bolniki ne rabijo podpisovat kup papirjev, da se ga študent medicine lahko dotakne. Ker sem delala na onkološkem oddelku, sem imela opravka predvsem z bolniki z raznimi tumorji. Mehičani večinoma zbolevaro za rakom požiralnika zaradi uživanja prevelikih količin alkohola, pikantne hrane in kajenja. Ker so Mehičani zelo

veren narod, večinoma zaradi sramu pred goloto pri pregledu, pridejo k zdravniku prepozno. Zato je pri pregledu potrebno biti še posebej previden. Zanimivo je tudi to, da bolniki zdravniku večinoma v znak hvaležnosti dajejo hrano, ki jo prinesejo od doma, tako da smo se študentje in zdravniki vsaki dan v bolnici do sitega najedli. V bolnici sem delala 5 ur vsaki dan med tednom. Pa še eno opozorilo za vse fante, ki bi radi šli v Mehiko na izmenjavo-vsi študentje na vajah v bolnici nosijo kravate in srajce☺-prav lepo jih je pogledat-hehe.

DRUŽINA

Čez vikend pa sem čas preživljala z družino moje kontaktne osebe. Vsaki petek smo spakirali stvari in se odpravili na izlet za cel vikend. Res sem imela srečo z družino. V Zacatecasu si kot študent na izmenjavi moraš sam kuhat. Nimaš zagotovljenih obrokov v bolnišnični menzi ali kje drugje v mestu. Kontaktna oseba ti nakupi hrano in potem bi si moral sam pripravljat obroke. Jaz sem si sama pripravljala le zajtrk, drugače pa sem edina od študentov na izmenjavi v tem mestu imela srečo, da me je družina moje kontaktne osebe dobesedno posvojila in sem potem vsaki dan hodila k njim na kosilo in večerjo. Čez vikend so me vedno peljali v drugo kraj in kazali prekrasno pokrajino in na teh tridnevnih počitnicah sem lahko spoznavala pristen način življenja Mehičanov in tako spoznala ogromno ljudi in doživela veliko lepega. V tej moji mehiški družini so bili trije otroci, od tega kar dve študentki medicine, tako da je bilo preživljanje prostega časa z njimi res zanimivo.

SOCIALNI PROGRAM

Bila sem edina nešpansko govoreča študentka na izmenjavi. Poleg mene sta bili še dve študentki iz Ekvadorja in dva študenta iz severa Mehike. Sprva me je bilo malo strah, kako se bom znašla med njimi, ampak so se zame potem tamkajšnji študenti še posebej potrudili. Med tednom so nam pripravili ogromno zabav v raznih klubih, karaoke party, welcome party, cajehonjada (godba na pihala igra po ulicah, ti pa slediš glasbi, plešeš in piješ tekilo). Peljali so nas v kino, muzeje, rudnik srebre, na kakšne privatne zabave. Če povzamem so študentje tamkajšnje medicinske fakultete poskrbeli za zelo pester socialni program, kar pa pri Mehičanih ni težko doseči, saj so pravi žurjerji, ki vedno najdejo dober razlog za dober žur. Mehičani so izjemni plesalci, tako da se na izmenjavi v Mehiki na veliko pleše in to še kako dobro☺.

ZACATECAS

Mesto Zacatecas je res prekrasno in eno najbolj varnih mehiških mest. To da je Mehika hudo nevarna država sploh ne drži. Jaz sem se med temi prekrasnimi ljudmi, ki so bili skoraj vsi za glavo manjši od mene, počutila izjemno varno sleherni dan mojega popotovanja po tej državi. Seveda moraš biti vedno in povsod previden, tako kot povsod drugod. Prvi teden sem imela malo težav z dihanjem zaradi življenja na visoki nadmorski višini, ampak se telo na to hitro navadi. Zacatecas se nahaja na 2700 nadmorske višine. V samem mestu najdeš ogromno zanimivega od rudnika srebra (meka za ženske, saj je srebro smešno poceni za naše razmere), La buffe (visok hrib na katerega se povzpneš z gondolo in potem se ti odpre čudovit razgled na samo mesto), prelepe katedrale, naravnih term, čudovitih muzejev, ogromno klubov za ples in še bi lahko naštevala. Pokrajina okoli Zacatecasa je rdeča puščava. Drevesa so izjemna redkost. S potovanjem proti jugu Mehike se pokrajina hitro spreminja. Vedno več je zelenja, drevja in bolj je vroče in vlažno.

POTOVANJE PO JUGU MEHIKE

Po izmenjavi vsekakor priporočam ogled juga Mehike. Mene sta na koncu izmenjave obiskali dve prijateljici iz mojega kraja in skupaj smo nato šle na potovanje od Zacatecasa do Cancuna oz. Karibskega otočka Isla Mujeres. Po Mehiki priporočam potovanja z avtobusom, ki so resnično udobni in cenovno ugodni. Nasploh je vse za naše razmere zelo poceni, tako da te za to izmenjavo daleč največ stane letalska karta. Me smo potovale iz Zacatecasa preko Mexica city, Oaxaca, San Cristobal, Palenque, Meride, Tulum, Cancuna na idiličen otok sredi Karibskega morja Isla Mujeres. Da bi opisala vse kar lepega smo doživela v slabih treh tednih

potovanja, bi mi vzelo preveč časa☺! Lahko povzamem ,da je Mehika res edinstvena država številnih nasprotij od puščave na severu do jungle na jugu. Videla sem mnogo živali v naravnem prostoru od opic do krokodilov. Obiskala indijanske vasi in spoznala njihov način življenja. Opazovala veličino Majeveskih ruševin v Palenquah in Chichen-Itza, ki je sedmo čudo sveta in na koncu ležala v viseči mreži pod palmo ob obali karibskega morja☺. V kratkem času lahko vidiš mnogo zanimivega in kar je najpomembneje za vse to ne rabiš veliko denarja.

SPLOŠNI VTIS

Izmenjava v Mehiki je res super odločitev. Vsekakor vas ne bo pustila ravnodušne. Super pokrajina, super ljudje, super odnosi v bolnici-v glavnem lahko govorim o samih presežkih. Z delom na onkološkem oddelku sem pridobila kar nekaj izkušenj na področju medicine, predvsem pa je dragoceno vse to, kar sem lepega doživela v tej državi, v katero se bom zagotovo še vrnila. Moram obiskat mojo mehiško družino☺. Navdušil me je mehiški način življenja. So zelo reven narod, ki nima skoraj ničesar, a so dosti bolj srečni od nas, ki imamo vse in še več, a ne najdemo poti do sreče. Bi se lahko marsikaj naučili od teh vedno veselih, prijaznih in nasmejanih ljudi.

Barbara Kotnik

Za kakršnokoli vprašanje pa piši na barby.kotnik@gmail.com

Indijanka v tipičnih indijanskih oblačilih.

Na Cajehonjadi z vsemi študenti na izmenjavi in študenti tamkajšnje Medicinske fakultete, ki so skrbeli za nas.

Zacatecas s hribom La buffa v ozadju.

Jutranji sestanek v bolnišnici

Chichen-Itza – sedmo čudo sveta

Mehiški karibski otoček Isla mujeres☺.

